

Jezgru ovog broja "Kateheze" čine predavanja s ovogodišnje jubilarne XXV. katehetske zimske škole, održane u Zagrebu od 7. do 9. siječnja 1998., na temu *Vjeroučitelj na pragu trećega tisućljeća*.

Uvodni članak nosi znakovit i programatski naslov: *Lik vjeroučitelja za treće tisućljeće*. Špiro Marasović prvo govori o duhovnim i socijalnim značajkama novog tisućljeća upućujući na moguće zadatke vjere i vjernika u vremenu kojemu će većina od nas biti aktivni sudionici. Vjeroučiteljice i vjeroučitelje, kao i sve ostale čitateljice i čitatelje svakako će privući autorovo razmišljanje o osobnosti, crkvenosti, mističnosti i socijalnoj angažiranosti vjernika i napose vjeroučitelja u nadolazećem tisućljeću. Za to nam razdoblje, naglašava autor, ali zapravo već i danas, trebaju vjeroučitelji koji će biti: uvjerljivo uvjereni vjernici, ljudi Crkve, iskrene duhovne osobe i, što je zadnjih nekoliko mjeseci u nas postalo osobito aktualno, osobe koje su jasno opredijeljene za siromašne.

Mostarski biskup mons. Ratko Perić podsjeća da svaka kateheza jest djelo Duha i da treba da se događa i odvija u Duhu Svetome. U tu nam svrhu pomaže da u sebi ponovno razjasnimo osnovne pojmove da bi nas zatim poveo u proučavanje temeljne Isusove kateheze o Duhu, koji je vrhunski dar, Branitelj, Učitelj, Podsjetitelj, Svjedok, Oprostitelj te u nama i s nama moli. Boljem upoznavanju Duha Svetoga vode nas i kateheze Isusovih učenika i prvokršćanskih svjedoka vjere poput Stjepana Prvomučenika, apostolskog prvaka Petra te njegovih sudrugova Pavla i Ivana.

O kristocentričnosti kao temeljnom načelu u katehezi, odnosno o Isusu Kristu kao osobnom susretu dviju sloboda u posebno domišljenom i produbljenom izvornom doprinosu govori nam Ivan Šarčević. On među ostalim podsjeća kako današnja kateheza vapi za još dubljim teološko-ekleziološkim utemeljenjem kako bi se vjeroučenici mogli bolje snalaziti u šarolikoj lepezi današnje duhovne ponude kojoj smo svi izravno i neizostavno izloženi. Stoga autor još jednom podsjeća na jedno od temeljnih načela kateheze uopće, a to je upravo njezina *kristocentričnost*, koja i u današnjem naglašenom antropocentrizmu ima svoje neizostavno mjesto i vrijednost. Vjeroučitelje će svakako osobito zanimati autorovo pojašnjenje predstavljanja Krista određenoj dobi vjeroučenika, što je izvrstan autorov doprinos konkretiziranju teorijskog dijela njegova razmišljanja.

Govoreći o *Mariji u katehezi i životu Crkve*, Ivan Marijanović podsjeća na misao crkvenog učiteljstva i posebno se osvrće na Marijinu ulogu u otajstvu Krista, a zatim podsjeća kako je upravo Marija Posrednica u središtu Crkve Putnice, progovorivši zatim sažeto i o smislu Marijanske pobožnosti.

Marija Ancila Presečki dala je nadahnuti *povijesni presjek rada Katehetske zimske škole*, a o prosvjetiteljskom i kršćanskonaučnom djelovanju znamenitog hrvatskog velikana i zadarskog nadbiskupa Vicka Zmajevića piše njegov vrstan poznavalac Vinko Kraljević. U posljednjem, kratkom prilogu možete se upoznati s novim *Direktorijem za katehezu* koji je izdan ujesen prošle godine i u kojem se nude obnovljene smjernice za katehezu na pragu trećeg tisućljeća. I ovaj, sedamdeset i sedmi broj na početku dvadesetog godišta "Kateheze" završava *Recenzijama i prikazima* novije katehetske, teološke i pedagoške literature.

Urednik